

# РЕШЕНИЕ

№ 166

гр. София, 11.01.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав**, в публично заседание на 11.11.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Златка Илиева**

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **2742** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на С. К. Д., [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх.Д, ет.7, ап.91, срещу Ревизионен акт /РА/№Р-22221019002567-091-001 от 11.11.2019г. издаден от П. Т. П.-орган, възложил ревизията и Е. С. Ц.-ръководител на ревизията, в изменената с Решение №150/28.01.2020г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ [населено място] част, в която на жалбоподателката са определени задължения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за данъчен период 2015г. Установеният с РА данък по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2015г. в размер на 5780,00лв. е изменен на 1365,00лв. главница и съответните лихви.

Жалбоподателката оспорва Ревизионния акт, в изменената му част, като го намира за издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Излага съображения, че същият е нищожен, предвид това, че е издаден от некомпетентен орган. Издателите на РД били служители на ТД на НАП П.. Е. Ц. , подписал РА, в качеството си на ръководител на ревизията, видно от стр.9 на РА бил служител на ТД на НАП П. и към издаването на РА. Жалбоподателката счита, че служители на ТД на НАП [населено място] могли да издадат валиден РД и РА на

физическо лице с постоянен адрес в [населено място], само ако са изрично оправомощени от изпълнителния директор на НАП и надлежно командировани. Доколкото такива данни не са известни на жалбоподателката, същата изразява становище, че РД и РА са издадени от некомпетентни органи, поради което са нищожни.

На второ място, в жалбата се твърди, че ревизията неоснователно била образувана по реда на чл.122, ал.1, т.2 и т.7 от ДОПК. Незаконосъобразно и неправилно ревизиращият екип приел, че са налице индиции за наличие на данни за укривани доходи или приходи. В конкретния случай не били налице основания за извършване на ревизията по особения ред на чл.122 от ДОПК, предвид позоваване на предполагаемо наличие на основание, поради което фактическите установявания в РА и РД не се ползвали с презумптивна сила на вярност.

В жалбата се твърди, че не били налице преки доказателства за укриване на доходи, обратно на становището на ревизиращия екип - че щом установената в експертизата пазарната цена е различна от действителната цена на сделката, това е доказателство за укриване на доходи. Заключение на лицензиращия оценител П., прието като доказателство в хода на ревизионното производство било необосновано и некомпетентно. Счита, че направеният разход за покупка на автомобил бил в размер на 5000 лева и половината от тази сума следва да се включи в разходната част на съпоставката на приходите и разходите през 2015г. При това положение нямало да има несъответствие между разходи и приходи, съответно няма да има и данъчна основа за облагане по ЗДДФЛ.

Претендира се обжалваният Ревизионен акт, в изменената с Решение №150/28.01.2020г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ [населено място] част, да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят С. К. Д., редовно призована, не се явява. Представява се от процесуален представител. Излагат се допълнителни доводи в подкрепа на защитната теза в представените писмени бележки. Претендират се разноски.

Ответната страна-Директорът на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. По същество се пледира, че ревизията законосъобразно е проведена по особения ред на чл.122 от ДОПК при наличието на достатъчно предпоставки за това, съответно правилно са определени задълженията по ЗДДФЛ за посочения в РА данъчен период. Моли съда да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника.

Административен съд – С. ГРАД, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019002567-020-001/19.04.2019г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221019002567-020-002/19.07.2019г.

издадени от П. Т. П. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С., на основание чл.112 и чл.113 от ДОПК, е възложено извършването на ревизия на С. К. Д., с обхват задължения по Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2017г. ЗВР е връчена редовно на жалбоподателката.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице С. К. Д. /ИПДПОЗЛ/ Р-22221019002567-040-001 от 21.05.2019г. и №Р-22221019002567-040-002 от 22.07.2019г. са изискани доказателства за началната разполагаема сума в брой за всяка календарна година; документи за направени комунални и битови разходи; плащания от ПОС-терминал, включително плащания, свързани с командировки; доказателства за доходите на Л. П. /сестра на жалбоподателката/ и други документи и доказателства, които не са били представени при извършената проверка на лицето, предхождаща ревизията.

Във връзка с ревизионното производство са отправяни ИПДОПОЗЛ, Искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица, ЗАД [фирма],[ЕИК]; [фирма],[ЕИК]; [фирма],[ЕИК] и [фирма],[ЕИК] във връзка с извършени ремонти и направени застраховки на лек автомобил марка БМВ.

С Протокол за приобщаване на доказателства №1433125 от 21.08.2019г. /приложение №9 към РД/ са приобщени доказателства от извършена проверка, приключила с протокол №ПФ-22221018000340-073-001/05.04.2019г. за съпоставка на имуществото и доходите на физическото лице /ПСИДФЛ/.

В резултат от извършените процесуални действия, след анализ на представените от ревизираното лице документи, писмени обяснения и доказателства, както и на събраните доказателства от трети лица-банки, контролни органи, справки от информационната система на НАП са констатирани обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК - налице са данни за укрити приходи или доходи и по чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК, декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период. Изводът за наличие на тези обстоятелства е обусловен от установеното нарастване на имущественото състояние на лицето, а именно, че е придобит лек автомобил марка БМВ-Х4 xDrive 28i с рег. [рег.номер на МПС] , година на производство 2015г.

В хода на ревизията е прието, че от ревизираното лице не са представени доказателства за разполагаеми парични средства към 01.01.2013г. и през ревизираните периоди не са установени доходи, достатъчни за заплащане на направените разходи. Същото разполагало с депозити в лични банкови сметки, но през периода не са разходвани суми от тях.

До жалбоподателката С. К. Д. е изпратено Уведомление №Р-22221019002567-113-001/22.07.2019г., с което на основание чл.124, ал.1 от ДОПК

същата се уведомява, че при извършването на възложената ревизия са установени обстоятелствата на чл.122, ал.1, т.2 и т.7 от ДОПК - налице са данни за укрити приходи или доходи; деклариранияте и/или получени приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, поради което основата за облагане с Данък върху годишната основа по чл.17 от ЗДДФЛ за период 01.01.2013г.-31.12.2017г., ще бъде определена по реда на чл.122-124а от ДОПК. Определен е срок 14 дни от датата на връчване на уведомлението за представяне на доказателства и вземане на становище.

От жалбоподателката са представени декларации по чл.124. ал.3 от ДОПК за имуществото, вида и размера на направените разходи и източници на доходи за периода от 2013г. до 2017г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019002567-092-001/11.10.2019г. съставен в срока по чл.117, ал.1 от ДОПК, връчен на ревизираното лице по електронен път на 20.10.2019г.

Срещу констатациите на РД не е подадено писмено възражение по реда на чл.117, ал.5 от ДОПК.

Издаден е Ревизионен акт №Р-22221019002567-091-001/11.11.2019г. в срока по чл.119, ал.2 от ДОПК. с който се потвърждават констатациите, направени в Ревизионния доклад и определените при ревизията задължения, като се установява размера на задълженията по видове и периоди, и лихвите за просрочие към тях.

Всички съставени в хода на ревизионното производство документи и заповеди са връчени на данъчнозадълженото лице по електронен път, за което свидетелстват приложенияте към ревизионната преписка удостоверения за извършено връчване по електронен път, като по отношение на тези обстоятелства липсва спор между страните в настоящото съдебно производство.

Представени са доказателства от ответника, от които се установява, че ЗВР, РД и РА са подписани с електронен подпис от лица, които към момента на подписването им са притежавали валидни квалифицирани електронни подписи.

При ревизията е установено, че ревизираното лице С. К. Д. е местно физическо лице по смисъла на чл.4 от ЗДДФЛ, с постоянно местоживееене в Република България. Същата не е регистрирана като едноличен търговец и за ревизирания период от 01.01.2013г. до 31.12.2017г. няма подадени годишни данъчни декларации по чл.50 от ЗДДФЛ.

Органите по приходите са извършили анализ на обстоятелствата по чл.122, ал.2 от ДОПК. За разходи за издръжка и живот са приети действително установени разходи от събраните първични документи, данните от информационната система на НАП, кредитни карти и банкови сметки на лицето, информация от доставчици и трети лица. Установени са разходи за придобиване на движимо имущество, техника от [фирма],

платени комунални услуги на [фирма], [фирма] и [фирма]; разходи за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци по данни на Столична община; разходи за застраховка каско на МПС; разходи за екскурзии и пътувания; разходи за охрана и нотариални такси.

Предвид извършването на паралелни ревизии на С. Д. и съпруга ѝ В. Д., органите по приходите в съпоставката са взели предвид половината от горесцитираните разходи на домакинството.

Разходите за издръжка и живот, установени във връзка с извършени плащания на стоки и услуги чрез ПОС-терминал, разходите за телефон, банкови такси и застраховки, свързани с пътувания в чужбина са приети за лични разходи на ревизираното лице. Прието е че през ревизираните периоди, лицето е получавало доходи по служебно правоотношение от НАП, обезщетения за майчинство от НОИ и доходи от лихви по депозити.

С. Д. е декларирала сума на налични парични средства в брой към 01.07.2013г. в размер от 5000,00лв. до 15 000,00лв. От органите по приходите е отбелязано, че ревизираното лице е получавало доходи само от служебни правоотношения и не са извършвани продажби на недвижимо или движимо имущество на значителна стойност през периодите преди 2013г.

За целите на съпоставката е прието, че наличните парични средства в брой към 01.01.2013г. са в размер на 5000,00лв.

Установени са налични парични средства в лични банкови сметки на лицето в размер на 61358,18лв.

За целите на съпоставката са включени доходи и разходи и са установени резултати през ревизирания период 2015г. като на жалбоподателката са изплатени доходи по служебно правоотношение от НАП - нетна заплата и обезщетения общо в размер на 1139,00лв., и лихви по депозити в размер на 1165,72лв.

Установени са разходи за придобиване на движимо имущество в размер на 445,95лв.; покупки през ПОС терминал общо в размер на 11433,98лв.; извършен превод в размер на 1955,83лв. по банкова сметка на В. Д. /съпруг/; комунални разходи общо в размер на 1 671.57 лв.; разходи за екскурзии и пътувания до А., Турция в размер на 2391,50лв.; разходи за данъци в размер на 84,73лв.; разход за застраховка -Каско на МПС в размер на 924.40 лв.

От жалбоподателката е представена фактура, издадена от [фирма],[ЕИК] за закупуване на МПС марка БМВ-Х4 за сумата в размер на 5000,00лв.

Извършена е насрещна проверка на доставчика, обективирана с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221018177983-141-001 от 31.10.2018г. От дружеството е представен договор за покупко-продажба на МПС от 18.12.2015г., сключен със С. К. Д. за доставка на употребяван лек автомобил марка БМВ-Х4, рама

WBAHW310400M95040, номер на двигател N20B20AA1991135 с рег. [рег.номер на МПС] ; фактура №100493 от 18.12.2015г. и банково извлечение за получено плащане в размер на 5000,00лв.

Установено е, че автомобилът е предмет на вътреобщностно придобиване /ВОП/ от А. W. G. & Co. KG WNK за сумата в размер на 82276,33лв./42067,22евро/ без ДДС.

Представена е фактура, договор и всички съпътстващи покупката документи.

К. В. Н., управител на [фирма] е декларирал, че на 25.11.2015г. двигателят и скоростната кутия на автомобила блокирали, поради удар в камък и същите са за смяна и не подлежат на ремонт. В потвърждение на декларираното е представен протокол за сервизна дейност от 25.11.2015г, издаден от [фирма] и удостоверение, издадено от ЗД [фирма] с определена застрахователна стойност на автомобила в размер на 5000,00лв.

Посочено е, че за ревизирия период са анализирани всички събрани и присъединени данни и доказателства, представени от ревизираното лице по връчени ИПДПОЗЛ, извлечения от банковите сметки на лицето, документи и обяснения, представени от лица, на които са извършени насрещни проверки, данни от информационните масиви на НАП и други доказателства, събрани при извършената проверка на С. К. Д.. Извършено е установяване на всички източници на доходи (облагаеми и необлагаеми), и на имущественото състояние на лицето и направените от него разходи. Извършена е съпоставка на декларираните и получени от лицето доходи и източници на финансиране с притежаваното имущество и направените от него разходи за всеки ревизиран годишен период. Установено е, че през 2015г. лицето е придобило имущество, лек автомобил марка БМВ-Х4, рама WBAHW310400M95040, номер на двигател N20B20AA1991135 с рег. [рег.номер на МПС] , за който е използвало парични средства от доходи, недекларирани по законовия ред. Установено е несъответствие между декларираните и придобити от лицето доходи, и неговото имуществено и финансово състояние и направените разходи, като С. К. Д. не е посочила и не е предоставила данни за източниците на средствата, послужили за финансиране на несъответствието.

Във връзка с това е прието, че за ревизираното лице са налице обстоятелствата, визириани в чл.122, ал.1, т.2 и т.7 от ДОПК - налице са данни за укрити приходи или доходи и декларираните и/или получени приходи, доходи, източници на финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответства на имущественото и финансовото му състояние за ревизирия период.

В Ревизионния доклад е посочено, че с Акт за възлагане на експертиза №Р-22221019002567-01-001 от 23.07.2019г. на инж.М. И. П., експерт от списъка на НАП е възложено изготвянето на експертиза. Поставена е задача за определяне пазарната стойност по смисъла на §1. т.8 и т.10 от ДОПК на автомобил марка БМВ Х4 D. 28i с рама WBAHW310400M95040 към 18.12.2015г., датата на покупката, както и пазарната му стойност в случай, че същият не е в движение поради повреда на двигател и скоростна кутия. Отделно е възложено определяне на пазарната цена на ремонтната услуга /замяна на двигател и скоростна кутия/ за отстраняване на

повредата и въвеждане на автомобила в движение.

В експертизата са описани техническите характеристики на автомобила-предмет на оценка /по данни от представените документи, номер на рама и направена онлайн справка на сайта на /mdecoder.com/, използваните информационни източници и документи, методите и подхода за определяне на пазарната цена към датата на покупката.

При изготвяне на оценката е използван методът на сравнимите неконтролирани цени. В експертизата се съдържа информация за първоначалната покупка на автомобила от [фирма], който е закупен с фактура №0130807/12.10.2015г. издадена от „А. W.” G. & Co KG WNK Германия, като посочената му цена е в размер на 42067,22евро. Впоследствие автомобилът е продаден от [фирма] на С. К. Д. с фактура №0... 100493/18.12.2015г. за цена в размер на 5000,00лв. Занижената цена е обоснована със състоянието на МПС към момента на продажбата, а именно протокол за сервизна дейност от [фирма] от 25.11.2015г. /нечетлив и написан на ръка/, в който е отразено, че след проверка на двигателя и скоростната кутия е установен счупен картер, което налагало подмяна на двигател и скоростна кутия, тъй като същите не подлежали на ремонт.

С договор за покупко-продажба от 11.04.2018г. е извършена последваща сделка с автомобила като жалбоподателката С. Д. го продава на В. М. Г. за сумата 8000,00лв.

При съпоставка на данните за автомобила, вписани в документите при продажбите му, вещото лице е установило, че номерът на двигателя на автомобила, при закупуването му от жалбоподателка и при продажбата му от нея на третото лице е един и същ, от което е направен извод, че замяна на същия не е извършвана. Извода за идентичност на номера на двигателя е потвърдено и от ОД на МВР-КАТ сектор „Пътна полиция“ [населено място], с писмо с вх.№024266 от 13.11.2018г. от което е видно, че описаният по-горе автомобил при първоначалната регистрация в Р.България от жалбоподателката е с номер на двигател от производителя. Освен горното е посочено, че автомобилът е в търговска гаранция към датата на покупката му от жалбоподателката С. Д. и всички повреди е следвало да бъдат отстранявани от оторизиран сервиз. В случая повредата е установена от сервиз с фирма [фирма], а не от оторизиран сервиз на БМВ. Същевременно не са представени документи за закупени резервни части /двигател и скоростна кутия/ и/или извършени ремонтни дейности на двигателя и скоростната кутия на автомобила. Вещото лице сочи, че проучването му показва, че стойността на двигател за такъв автомобил е в размер на 23200,00 лв.. а на скоростната кутия в размер на 17600,00лв.

В хода на проверката е установено още, че автомобилът е посещавал оторизирани сервизи на БМВ в [населено място] на 21.03.2016г., на 01.09.2016г., на 26.04.2017г. на 18.05.2017г., на 30.05.2017 г. и на 16.09.2017г.

и в [населено място] на 09.08.2018г. и на 26.06.2019г., като всички извършени сервизни дейности, включително и извънгаранционното обслужване, са документирани от [фирма] и от [фирма]. При приемане на автомобила в сервизите е описвано техническото му състояние преди и след сервиз. От документите е видно, че не е извършвана смяна на двигател и скоростна кутия, нито е направен отказ за смяната им. Не е описана и видима следа от удар по автомобила. По описаните параметри, автомобилът е в отлично състояние. Като заключение с изготвената експертиза и е установен ценови диапазон с долна граница на пазарна стойност на автомобила, без включен ДДС в размер на 64150,00лв. и горна граница в размер на 69670,00лв.

За целите на съпоставката за 2015г. е отразен разход за покупка на МПС, изчислен като от определената от вещото лице средна пазарна стойност на автомобила с включен ДДС в размер на 40146,00лв. към 18.12.2015 г., както и документално доказаните разходи за поддръжка и ремонт на превозното средство за съответния период.

В резултат на направената съпоставка между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и придобитото имущество с декларираниите и получени от него доходи е установено несъответствие за 2015г. в размер на 57 806,21лв.

В табличен вид към Ревизионния доклад е направено предложение за установяване на задълженията на ревизираното лице.

Ревизионният доклад е подписан с електронен подпис и екземпляр от него е получен от ревизираното лице, като на лицето е указана възможността по чл.117, ал.5 от ДОПК да направи писмено възражение по доклада и представи доказателства в 14-дневен срок от връчването.

В срока и на основание чл.119, ал.2 от ДОПК е издаден Ревизионен акт /РА/№Р-22221019002567-091-001 от 11.11.2019г. издаден от П. Т. П.-орган, възложил ревизията и Е. С. Ц.-ръководител на ревизията, с който се потвърждават констатациите, направени в Ревизионния доклад и определените при ревизията задължения по главници.

Ревизионният акт е подписан с валиден електронен подпис, което е удостоверено по делото, и екземпляр от него е получен от ревизираното лице.

С Решение №150/28.01.2020г., директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ [населено място] е отменил Ревизионен акт №Р-22221019002567-091-001 от 11.11.2019г. издаден от П. Т. П.-орган, възложил ревизията и Е. С. Ц.-ръководител на ревизията, в оспорената част на установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г., 2016г. и 2017г. и е изменил същия за данъчен период 2015г. С решението е прието че за 2015г. в постъпленията следва да се включва сума в размер на 19 069,34 лв., предоставена от Л. П., а

в разходите за издръжка и живот е включена сумата в размер на 10 145,82лв. След извършените корекции, е установен недостиг на получените приходи в сравнение с извършените разходи в размер на 13 655,36лв., поради което е прието, че дължимия данък по ЗДДФЛ вместо в размер на 5780,00лв. следва да бъде определен на 1365,00лв., ведно със съответните лихви.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в предвидения в чл.156, ал.1 от ДОПК срок, срещу Ревизионен акт, обжалван изцяло в предвидения за това срок пред компетентния в приходната администрация орган, който с решението си го е отменил частично и го е изменил в останалата му част.

В подадената до съда жалба се заявява оплакване за допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма и спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му.

Не се спори, че жалбоподателката е местно физическо лице с постоянен адрес по чл.8, ал.1, т.1 от ДОПК в [населено място].

Съгласно чл.8, ал.1, т.1 от ДОПК компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс, освен ако е предвидено друго, е тази по постоянния адрес на физическите лица, в случая е ТД на НАП С..

Във връзка с наведените доводи за некомпетентност на органите, издали спорния РА, с резолюция на съдията- докладчик от 6.03.2020г. е дадено изрично указание на ответника представи доказателства за надлежното им оправомощаване .

В хода на съдебното дирене е представена Заповед №РД -01-803 /07.06.2017г. на Директора на ТД на НАП С./л.108/, от която се установява, че П. Т. П. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. е надлежно оправомощена да издава заповеди за възлагане на ревизии на основание чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК.

Съгласно чл.7, ал.1 от ДОПК актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция.

Както бе посочено, постоянният адрес на С. К. Д., [ЕГН] е [населено място], [улица], вх.Д, ет.7, ап.91, от което следва, че компетентната териториална дирекция относно извършване на ревизията и съставяне на ревизионен акт /РА/ е ТД на НАП [населено място].

В процесния случай, ревизионният доклад е съставен от органи по приходите, които са служители на ТД на НАП [населено място]. Единият от тях - Е. С. Ц., е издал и ревизионния акт, в качеството си на ръководител на ревизията. Досежно последното обстоятелство между страните по делото липсва спор.

Съгласно чл.10, ал.8 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции, изпълнителният директор или оправомощено от него длъжностно лице може да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което, съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда.

Анализът на цитираната разпоредба от ЗНАП, показва, че същата регламентира последователност на действията на съответните органи в йерархията на НАП. Първо, изпълнителният директор на НАП /или оправомощено от него лице/ следва да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция за извършване на конкретни действия, които той трябва да формулира в нареждането си, като мотивира необходимостта от това. След това териториалният директор в дирекцията, в която работят тези служители, въз основа на нареждането на изпълнителния директор, следва да ги командирова в друга дирекция /за срока на ревизията/ за осъществяване на възложените от изпълнителния директор /или негов заместник/ конкретни задачи.

От приложените по преписката доказателства безспорно се установява, че органите по приходите, определени да извършат ревизията Е. С. Ц.-главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и Х. И. Г.-старши инспектор по приходите са служители на ТД на НАП П. и са с месторабота офис Стара 3.. Всички документи изходящи от ответника в хода на ревизията са подписани от Е. С. Ц. в качеството му на главен инспектор по приходите в ТД на НАП П.. Електронните подписи, с които е подписан ревизионния доклад /РД/ са на служители на ТД на НАП П..

Е. С. Ц. - ръководител на ревизията, подписал РА, е служител на ТД на НАП П..

Видно от приложената по делото Заповед № ЗЦУ-1134 от 30.08/2018г./ прил.1/ на изп.директор на НАП на органите по приходите при ТД на НАП П., включени в приложение 1, неразделна част от заповедта, е възложено извършване на проверки на селектираните лица, за които компетентна е ТД по смисъла на чл.8 ал.1 от ДОПК е ТД на НАП С.. При внимателен прочит на цитираната заповед и приложението към нея, съдът констатира, че Е. С. Ц. - ръководител на ревизията, подписал РА, не е сред лицата, оправомощени да извършват посочените по-горе проверки. В същата, под номер 102 фигурира единствено Х. Г. – единият от съставителите на РД. Липсват данни и относно това дали

жалбоподателката е сред т.нар. селектирани лица, по отношение на които служителите, включени в списъка имат право да осъществяват своите правомощия. В посочената заповед, а и в приложените към административната преписка доказателства съдът не установи наличие на мотиви, които да обосновават необходимост ревизионното производство по отношение на жалбоподателката да бъде проведено от лице извън служителите на компетентната териториална дирекция [населено място].

В писмо вх.№ 04-01-843 от 18.04.19г. на Зам.-изпълнителния директор на НАП/л.20 прил.1/, са определени съответните служители, които да участват в ревизионното производство по отношение на жалбоподателя, посочен е и редът по който това следва да се осъществи. Този ред не е спазен. Длъжностните лица, които са осъществили ревизията на дружеството, са служители на ТД на НАП – П.. Не са посочени предпоставки, които да налагат ревизионното производство да бъде проведено от лице извън служителите на компетентната териториална дирекция . По делото не са ангажирани доказателства/ а това е в тежест на ответника/ и досежно надлежното командироване на издателите на РА, РД и на другите ИПДПОЗЛ. По преписката не се установи наличие на командировъчни заповеди за преминаването на Е. Ц. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и Х. Г.-старши инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място] за времето на извършване на ревизията. От представените с административната преписка доказателства е видно, че от тези органи по приходите служители на ТД на НАП [населено място], са осъществени множество процесуални действия, насочени към установяване задълженията на лицето. Обстоятелството, че органите по приходите, извършили ревизията, не са били командировани в ТД на НАП С., за целия срок на ревизията, се установява и от факта, че отговорите на ревизираното лице, чрез представени документи във връзка с получени искания са адресирани до ТД на НАП П.. Същите не са командировани и към датите на издаване на отделните документи.

При тези обстоятелства, съдът намира, че не е изпълнено и второто кумулативно изискване, а именно съответният териториален директор ТД на НАП [населено място], да командирова служителите от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в КТ.

След като фактическият състав на чл.10, ал.8 от ЗНАП не е завършен, следва изводът, че органите по приходите, извършили ревизията и съставили ревизионния доклад, а единият от тях, като ръководител на ревизията и издал РА, не са били териториално компетентни да извършат ревизията.

Неизпълнението на фактическия състав по чл.10, ал.8 от ЗНАП опорочава РА до степен на нищожност, поради нарушена установената по закон териториална компетентност на органите по приходите. В този смисъл е и съдебната практика по идентични казуси-/напр. Решение № 8639 от 26.06.2018г. на ВАС по адм.д.№2537/2018 г., I о., Решение № 7876 от

12.06.2018г. на ВАС по адм.д.№12352/2017 г., VIII о., Решение № 3361 от 16.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 7101/2017 г., VIII о., Решение № 9116 от 11.07.2017 г. на ВАС по адм. д. № 3331/2017 г., VIII о. и др./

По аргумент от чл.112, ал.3 от ДОПК, териториалната компетентност би могла да бъде преодоляна, ако ревизията бе възложена в хипотезата на чл.112, ал.2, т.2 от ДОПК от изпълнителния директор на НАП или определен от него заместник изпълнителен директор, каквато обаче в настоящия случай не е налице.

Според приетото в ТР №2 от 14.05.1991г. по гр.д.№2/1991г. на ОСГК на ВС всяка некомпетентност води до нищожност. След като органът по приходите, подписал оспорения ревизионен акт в качеството на ръководител на ревизията, не притежава териториална компетентност, актът е нищожен. С оглед предвидената в закона съвместна компетентност на издателите на РА, опорочаване участието дори и на единия от тях влече нищожност на РА като цяло.

В случая се касае за порок, който не може да бъде отстранен в съдебна фаза. За наличието му съдът следи служебно, независимо от това дали жалбоподателят се е позовал на него.

При констатиране на порок, водещ до нищожност на обжалвания акт, нищожността следва да бъде обявена с решението на съда, тъй като преценката за това е част от предметните предели на съдебната проверка.

Тъй като разпоредбата на чл.160, ал.4 от ДОПК не позволява връщане на преписката на компетентния орган по приходите следва нищожността да бъде обявена от съда.

Предвид крайния изход на правния спор, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна, и следва да бъде уважена.

По възражението на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение:

Видно представения списък на разноски и приложените към него писмени доказателства, жалбоподателят претендира присъждане на разноски за изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 996 лева.

Материалният интерес по делото е 1841 лева/ 1365 лв.-главница и 476 лв. –лихва, изчислена към 08.10.19г/. При тези обстоятелства, съобразно разпоредбата на чл.8 ал.1 т.2 от Тарифата към Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер на дължимия адвокатски хонорар възлиза на 360 лева.

Съдът , след като съобрази фактическата и правна сложност на

делото, която определя на неособено висока, провеждането на три съдебни заседания, по време на които и двете страни са проявили процесуална активност, намира, възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение за основателно. Счита, че същото следва да бъде намалено до размера от 800 лева, като намира, че така определеният размер отразява и специфичните отношения на доверие между клиент и адвокат, които също подлежат на оценяване.

Предвид изложеното, в тежест на ответната страна, на основание чл.161, ал.1, изречение второ и изречение трето от ДОПК, следва да бъдат възложени направените от С. К. Д., [ЕГН] разноси в общ размер на 1704 лева, от които 10 лева – държавна такса, 800 лева - адвокатски хонорар и 894 лева-възнаграждение за експертизи.

Водим от изложеното и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, съдът

#### Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА за нищожен Ревизионен акт /РА/№Р-22221019002567-091-001 от 11.11.2019г. издаден от П. Т. П.-орган, възложил ревизията и Е. С. Ц.-ръководител на ревизията, в изменената с Решение №150/28.01.2020г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ [населено място] част, с който на С. К. Д., [ЕГН], [населено място] са определени задължения за данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за данъчен период 2015г. в размер на 1365,00лв. главница и лихви в размер на 476 лева.

ОСЪЖДА Дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП да заплати на С. К. Д., [ЕГН], [населено място] да заплати на Дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП разноси по делото в размер на 1704 / хиляда седемстотин и четири/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: